

Κυριακή 29 Ιουλίου 2012. **Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλινίκου
καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος Θεοδότης.** Ἦχος βαρῦς. Ἐωθινὸν η'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμακόν, εἰς τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα...* ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· *Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ... Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ... Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν...* δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα... Καὶ νῦν, τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· *Φρικτὸν καὶ ἄρρητον ὄντως... Τὸ Φῶς ἰλαρόν... τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.* Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· *Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου... εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Ἀνατολὴ τοῦ Ἡλίου... Ράβδος ρίζης Παρθένε... Πύλη Θεοῦ Παναγία... Δόξα... Καὶ νῦν, τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Ἐκ σοῦ Παναγία Θεοτόκε Παρθένε... Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις... Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον... Δόξα... Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα... Ἀπόλυσις.*

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβῶν... Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· *Τῇ Ὑπερμάχῳ... οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.*

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ... ὅλον.* Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα...* ἰστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· *Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ... Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ... Ἀπόστολοι ἰδόντες*

τὴν ἔγερσιν...ἀνατολικόν στιχηρὸν ἐν· Κὰν συνελήφθης Χριστέ...τοῦ ἁγίου προσόμοια γ'· Μάρτυς θεόφρον Καλλίνικε...Μάρτυς παμμάκαρ Καλλίνικε...Τὸν τῆς εὐσεβείας πρόμαχον...καὶ τῆς ἁγίας προσόμοια γ'· Ὡς παρθένον καὶ Μάρτυρα...Νυμφευθεῖσα ἐν Πνεύματι...Ὡς γενναῖον ἀδάμαντα...Δόξα...Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης...Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Τὸν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν...ὑπὸ τὸν Ἄδην καταλεθῶν...Φοβερός ὤφθης Κύριε...Δόξα, τὸ θεοτοκίον· ὑπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπην...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτικὸν, τὸ Ἀναστάσιμον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...εὐθὺς τὸ Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρουπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν ἔσπερινὸν λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα...Εὐθὺς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν... Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσ-

ματα· Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο...Δόξα· Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...Δόξα· Ἐπὶ τὸ μνήμα ἔδραμον γυναῖκες... Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Χαῖρε Κεχαριτωμένη...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν...Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ η' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ· Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμὸς. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ· Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, τοῦ ἁγίου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια καὶ τῆς ἁγίας, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ· Δόξα...καὶ τὸ· Καὶ νῦν...Καταβασίαι· Χοροὶ Ἰσραὴλ...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς κάθισμα τοῦ ἁγίου· Ζῆλον ἐνθεον...Δόξα τῆς ἁγίας· Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν...Ἀφ' ἑκτῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου...καὶ ὁ οἶκος· Ἐτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια...Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ· Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἑξαποστειλάριον, τὸ η' ἀναστάσιμον· Δύο Ἀγγέλους βλέψασα...καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· Τριάδος Κόρη τέτοκας...Εἰς τοῦ αἴνου, ἰστῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ἀνέστη

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν...Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν...Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...καὶ ἀνατολικά στιχηρὰ δ'· Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε...Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ... Ἐξαστράπτων Ἄγγελος...Τὶ ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον...Δόξα, τὸ Η' Ἐωθινὸν ἰδιόμελον· Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη... Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις Δόξα, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ἡ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς...Δόξα, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν...Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως· Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς ἦτοι: Ἀπόστολος· Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου...(Κορ. α' 10-17), ὁ ζήτηι τῇ ὁδῷ Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. Εὐαγγέλιον· Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον...(Ματθ. ιδ' 14-22), ὁ ζήτηι τῇ ὁδῷ Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. Εἰς τὸ· Ἐξαιρέτως...τὸ Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἶδομεν τὸ φῶς... Πληρωθήτω...Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα καὶ νῦν οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον... Ὑψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.